

РЕШЕНИЕ

№ 2250

гр. София, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разглежда докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20211110218122 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП, вр. чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от К.Н. С., ЕГН ***** против наказателно постановление № 19-4332-014247 от 02.08.2019 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП; за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева, на основание чл.185 от ЗДвП и за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева, на основание чл.183, ал.1, т.1, пред. 1 и 2 от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на атакуваното наказателно постановление. Твърди се, че била изтекла двугодишната давност.

В съдебно заседание жалбоподателят, нередовно призован, не се явява и не се представлява. Съдът е дал ход на делото на основание чл.61, ал.2 от ЗАНН, тъй като при посещения на три различни дати жалбоподателят не е бил открит на посочения от него адрес за призоваване.

За АНО, редовно призован, не се явява представител в съдебно заседание.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима по следните съображения: атакуваното наказателно постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН,

жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити и производството по нея е редовно образувано пред РС-София.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.07.2019 г., около 16:00 часа, жалбоподателят К.Н. С. управлявал лек автомобил марка „**“, модел „***“ с рег. ***, като се движел в град София по ул. „**“, в посока от ул. „**“ към ул. „***“. На кръстовището на ул. „**“ и ул. „***“ жалбоподателят навлязъл и преминал през кръстовището при червен сигнал на светофарната уредба. Нарушението било забелязано от дежурен автопатрул на СДВР-ОПП, като дежурните служители били свидетелите С.Г. и Л.Н.. Те спрели водача заради извършеното нарушение, като при проверката той не представил на полицейските служители свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него. Освен това автомобилът бил без валиден технически преглед.

Срещу жалбоподателя С. бил съставен АУАН № 296928 от 07.07.2019 г. за извършени нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП; чл.147, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. Актът бил предявен на нарушителя, а той го подписал с възражение, че описаното не отговаряло на истината. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел при установяване на нарушенията.

Административнонаказващият орган приел изложената в акта фактическа обстановка за категорично доказана и въз основа на него издал обжалваното понастоящем наказателно постановление № 19-4332-014247 от 02.08.2019 г., с което за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП; за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева, на основание чл.185 от ЗДвП и за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева, на основание чл.183, ал.1, т.1, пред. 1 и 2 от ЗДвП.

Гореизложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетелите С.Г. и Л.Н., както и от приложените по делото писмени доказателства. Свидетелите Г. и Н. са били очевидци на нарушенията, като разказват как на процесната дата били дежурен автопатрул към ОПП-СДВР, когато видели жалбоподателят да преминава при забранителен червен сигнал на светофарната уредба. Веднага след нарушението го спрели за проверка, при която водачът не представил на полицейските служители свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него. Освен това автомобилът бил без валиден технически преглед. Показанията на свидетелите напълно кореспондират с обстоятелствата, изложени в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП, поради което съдът ги кредитира напълно. Настоящият състав се довери на заявеното от свидетелите и поради това, че те

депозират показания за факти и обстоятелства, които лично са възприели или в осъществяването на които непосредствено са участвали. Показанията им са в достатъчна степен подробни, логични, последователни, без вътрешни противоречия и несигурност. Именно свидетелят Г. е съставил акта, а свидетелят Н. се е подписал като свидетел при съставянето на акта. Писмените доказателства по делото също допринасят за изясняване на релевантната фактология, поради което съдът ги кредитира изцяло.

Всичко казано до тук води съда на извода за категорична доказаност на описаната по-горе фактическа обстановка.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите в жалбата, както и като съобрази задължението си в качеството на въззивна инстанция да проверява изцяло правилността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно разпоредбата на чл.84, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.314, ал.1 от НПК, намира следното:

В настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл.314, ал.1 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи, като са спазени давностните срокове за съставянето им, визирани в чл.34 от ЗАНН.

Неоснователно е възражението за изтекла давност, тъй като към момента не е изтекъл предвиденият в чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК давностен срок за наказателното преследване, който е четири години и половина от датата на нарушенията, а те са били извършени на 07.07.2019 г. В случая жалбоподателят се позовава и на давността, посочена в разпоредбата на чл.82, ал.1, б. „а“ от ЗАНН, която предвижда двугодишен срок за изпълнение на наказанието „глоба“, но този срок започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието. В случая обаче издаденото НП все още не е влязло в сила и то се обжалва пред съда, поради което въобще не е започнала да тече давността за изпълнението на наказанието.

Относно нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП:

Настоящият съдебен състав намира, че при издаване на обжалваното НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, касаещо нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и представляващо самостоятелно основание за отмяната му в тази част.

Съгласно разпоредбите на чл.42, ал.1, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, както АУАН, така и НП следва да съдържат описание на нарушението и

обстоятелствата, при които е извършено, с посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени, като следва да е налице и пълно съответствие между фактическо и правно обвинение. В процесните АУАН и НП е посочено, че жалбоподателят С. е преминал при червен сигнал на светофарната уредба. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че с действията си той е нарушил чл.6, т.1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл.6, т.1, пред.2 от ЗДвП въвежда общо задължение за водачите на ППС, като участници в движението да съобразяват поведението си със светлинните сигнали. Посочената правна норма е бланкетна, доколкото не сочи при конкретен светлинен сигнал, какви са задълженията на водачите. За да бъде дадена прецизна правна квалификация на нарушението, следва ясно да се посочи, коя е правната норма, съдържаща правилото за поведение на водачите на ППС при наличие на червен сигнал на светофарната уредба, като по този начин на жалбоподателя ще бъде посочено ясно и конкретно, кое е задължителното правило за поведение, което той е нарушил, за да му бъде наложено съответното административно наказание.

Разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН допуска издаване на НП дори и при допуснатото нарушение на чл.42, ал.1, т.5 от ЗАНН, при условие, че е установена самоличността на извършителя и е безспорно доказано извършването на нарушението и вината на нарушителя. Следователно, непосочването на прецизната правна норма в АУАН не би било основание за отмяна на НП, ако самото то я съдържа. В процесния случай обаче, това не е така. При издаване на НП, вместо да попълни бланкетната норма на чл.6, т.1 от ЗДвП с посочване на конкретната правна норма, която предвижда какво следва да е поведението на водач при наличие на червен сигнал на светофарната уредба, административнонаказващият орган е допуснал нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, като при цитиране на правната квалификация на нарушението се е задоволил единствено да посочи, че жалбоподателят е нарушил чл.6, т.1 от ЗДвП.

Както вече беше посочено, разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП АНО е приел, че преминавайки при червен сигнал на светофарната уредба, жалбоподателят не се е съобразил със светлинната сигнализация. Никъде в НП обаче не е посочено, кой е нормативният акт, който вменява задължение на участниците в движението да не преминават при червен сигнал на светофарната уредба. Цитираната като нарушена правна разпоредбата - чл.6, т.1 от ЗДвП не посочва при наличие на конкретна светлинна сигнализация, какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Поведението, което следва да спазват водачите на ППС при наличие на червен сигнал на светофарната уредба е посочено в чл.31, ал.7, т.1 от ППЗДвП, а именно: червена светлина - означава „Преминаването е забранено“. Водачите на пътни

превозни средства не трябва да преминават „стоп-линията“ или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека. Тоест чл.6, т.1 от ЗДвП се допълва от друга разпоредба – такава, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на МПС при наличие на различна светлинна сигнализация, а с оглед конкретно посочената червена светлина, това е чл.31, ал.7, т.1 от ППЗДвП. Член 57 от ЗАНН изчерпателно изброява задължителните реквизити на наказателното постановление, като в точка 6 е предвидено посочването на „законните разпоредби, които са били нарушени виновно“. Като не е посочил конкретната норма, въвеждаща задължение за водачите на МПС да не преминават на червен сигнал на светофарната уредба, АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена. Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които то не е изпълнило.

Констатираното нарушение е съществено и не може да бъде отстранено от съда, поради което издаденото НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено в тази му част.

Относно нарушението по чл.147, ал.1 от ЗДвП:

Фактическото описание на това нарушение в издаденото наказателното постановление е следното: „при извършената проверка се установи, че автомобилът не е представен на ГТП“. Посоченото административнонаказващият орган е квалифицирал като нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП. На първо място така формулираното нарушение е напълно неясно, като е налице несъответствие с дадената му правна квалификация и приложената санкционна норма. При така описаното не става ясно, дали се инкриминира самото управление на автомобил, който не е представен за периодичен преглед за проверка на техническата му изправност в определен срок или че самият жалбоподател, в качеството си на водач на МПС е следвало да го представи за извършването на такъв преглед. В първата хипотеза следва да се отбележи, че деянието не съставлява нарушение – законът не забранява управлението на МПС, което не е било представено в определения в чл.147, ал.3 от ЗДвП срок на периодичен преглед за проверка на техническата му изправност, доколкото това обстоятелство не превръща априори автомобилът в технически неизправен по смисъла на чл.139, т.1 от ЗДвП и чл.10 от ППЗДвП. В случай, че се вменява на жалбоподателя, че именно той е следвало да представи МПС на периодичен преглед за проверка на техническата му изправност, то АНО е следвало да посочи

срока, в който жалбоподателят е следвало да стори това, доколкото чл.147, ал.3, т.1 от ЗДвП предвижда различен срок, в зависимост от датата на първоначалната регистрация на автомобила (на третата и петата година от първоначалната регистрация на автомобилите като нови, след което - всяка година), като в случай, че се касае за ежегоден е следвало да се уточни датата, до която е следвало автомобилът да бъде представен на преглед за техническата му изправност. Посочената от АНО като нарушена правна норма - чл.147, ал.1 от ЗДвП гласи, че „регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на подразделения на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условията и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи“. Посочената правна норма не създава задължение за водачите на МПС, в каквото качество е наказан жалбоподателят, а и в ЗДвП не е предвидено конкретно задължение на водачите на превозни средства във връзка с техническия преглед на управляваните от тях МПС. Отговорност обаче е предвидена за собствениците на превозните средства. Това е направено от законодателя в разпоредбата на чл.181, т.1 от ЗДвП според която, се наказва с глоба от 50 лв. собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед. В конкретния случай не е описано чия собственост е управляваният от жалбоподателя автомобил, тоест не е ясно дали жалбоподателят С. е наказан в качеството му на водач на МПС или в качеството на собственик, като в случая субект на нарушението може да бъде само собственикът или конкретно длъжностно лице (примерно когато автомобилът е собственост на юридическо лице), а не всеки един водач. Освен това нарушението, изразяващо се в неизпълнение на задължение за извършване на действие в законоустановен срок е извършено в деня, следващ този, в който изтича срокът за извършване на действието. Като не е посочил до коя дата управляваният от жалбоподателя С. автомобил е следвало да бъде представен за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата му изправност, АНО е допуснал ново процесуално нарушение свързано с невъзможността за преценка датата на извършване на вмененото нарушение, респ. изтичане на абсолютната давност за административнонаказателно преследване, като неясно защо същият е приел, че това е 07.07.2019 г. (датата на проверката) и то около 16:00 часа. Доколкото периодичен преглед за проверка на техническата изправност на автомобилите се извършва в съответствие с наредбата по чл.147, ал.1 от ЗДвП в контролно-технически пунктове, неясно остава защо АНО е приел, че вмененото на

жалбоподателя нарушение е извършено точно в град София, на ул. „**“ срещу номер **

Предвид изложеното съдът намира, че в тази си част наказателното постановление също е издадено при съществени нарушения на изискванията на ЗАНН за ясно и точно описание на вмененото нарушение, респ. за съответствие на фактическото описание с дадената му правна квалификация, поради което същото следва да бъде отменено и за това нарушение.

Относно нарушението на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП:

Жалбоподателят К.С. е осъществил състава на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, тъй като тази разпоредба вменява задължение на водачите на моторни превозни средства да носят свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към него, а при проверката жалбоподателят не е представил на полицейските служители нито един от двата документа.

Съгласно чл.7, ал.2 от ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените от закона случаи, а този не е такъв, тоест дори документите да не са били у водача, то същият е бил длъжен да ги носи и представи, а това обстоятелство е трябвало да бъде проверено от водача преди да предприеме управление на автомобила и да не го привежда в движение, след като не е носил СУМПС и контролен талон към него.

Правилно нарушителят е бил санкциониран на основание чл.183, ал.1, т.1, пред.1 и 2 от ЗДвП, предвиждащи глоба в размер на 10 лева за водач, който не носи определените документи, в случая СУМПС и контролен талон към него. Наложено наказание е във фиксиран размер, поради което съдът не може да го изменя.

Съдът намира, че не следва да бъде прилагана разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и случаят да се третира като маловажен, тъй като нарушението е формално, не се изисква настъпването на никакви допълнителни вредоносни последици и същото не се отличава с никаква по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Реално обществената му опасност се явява типична, обичайна за този род нарушения и по делото не се установяват никакви изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. Освен това трябва да се отбележи, че жалбоподателят не е представил при проверката и двата документа – СУМПС и контролен талон към него, а дори непредставянето на само единия от тях би довел до съставомерно деяние. Не може също така да се приеме, че глоба в размер на 10 лева е прекомерна и несъответна на тежестта на деянието.

Въз основа на всичко изложено до тук, съдът намира, че издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено относно нарушенията по чл.6, т.1 от ЗДвП и чл.147, ал.1 от ЗДвП, и да бъде потвърдено за нарушението по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Страните не са претендирали разноски, поради което такива не следва да бъдат

присъждани.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 и 5 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 19-4332-014247 от 02.08.2019 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, **В ЧАСТТА**, с която за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на К.Н. С., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП и за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева, на основание чл.185 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 19-4332-014247 от 02.08.2019 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, **В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ**, с която за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на К.Н. С., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева, на основание чл.183, ал.1, т.1, пред. 1 и 2 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____